

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзз1 25/2019
23.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Зоране Делибашић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Анђела Станишић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., чији је пуномоћник Боривоје Жунић, адвокат из ... и ВВ из ..., ради деобе непокретности, одлучујући о захтеву за заштиту законитости противника предлагача ВВ, изјављеном против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж бр. 1611/14 од 02.10.2014. године, у седници одржаној 23.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости противника предлагача ВВ изјављен против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж бр. 1611/14 од 02.10.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Аранђеловцу Р1 13/11 од 31.03.2014. године, врши се деоба јавном продајом и то права ванкњижне својине породичне стамбене зграде на кат.парц. број .. КО ..., права својине стана број .. површине 57 м2, у згради број .. на кат.парц. ... лист непокретности број .. КО ..., као и права својине на земљишту означеном као кат.парц. ./., воћњак 3 класе, површине 0.37,62 ха, лист непокретности .. КО ..., те је одређено да се износ добијен јавном продајом исплати учесницима деобе на начин како је то ближе навдеено у изреци првостепене одлуке.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж бр. 1611/14 од 02.10.2014. године, одбијена је, као неоснована жалба противника предлагача ВВ и првостепено решење је потврђено.

По добијању обавештења Републичког јавног тужиоца да неће подићи захтев за заштиту законитости, противник предлагача ВВ је изјавио овај ванредни правни лек, не наводећи изричито законске разлоге због којих исти изјављује.

Одлучујући о дозвољености захтева за заштиту законитости у смислу члана 421. а у вези члана 401. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), Врховни касациони суд је нашао да захтев није дозвољен.

Према, члану 417. Закона о парничном поступку, јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. закона, ако је противно одредбама тог закона, суд засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима странака (члан 3. став 3. истог закона).

Ако јавни тужилац не подигне захтев за заштиту законитости, странке су на основу члана 418. ЗПП овлашћене да саме изјаве овај ванредни правни лек. Међутим, странке захтев за заштиту законитости могу изјавити само из разлога који је предвиђен и за јавног тужиоца, јер не могу имати више права у коришћењу овог правног лека од јавног тужиоца.

Међутим, одредбом члана 84. став 2. ЗПП, прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ревизији и захтеву за заштиту законитости, што значи да је у наведеним поступцима странкама које нису адвокати одузета постулативна способност и да те поступке могу водити само преко пуномоћника из реда адвоката.

Дакле, осим што се у захтеву противника предлагача ВВ не указује на недозвољена располагања странака, у смислу члана 3. став 3. Закона о парничном поступку, која би представљала битну повреду из члана 361. став 2. тачка 5. овог закона, већ се оспорава правилност вештачења које је обављено током поступка, наведени правни лек је изјављен лично, а не преко пуномоћника из реда адвоката, што није дозвољено имајући у виду цитирану одредбу члана 84 Закона о парничном поступку.

С обзиром на изнете разлоге, на основу члана 404. у вези члана 421. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић